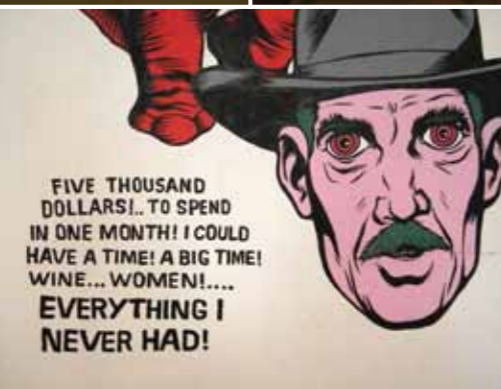

CUSTO Trip

Rotterdam

REDACTEUR JOOST HOUTMAN GING OP CITYTRIP NAAR ROTTERDAM MANHATTAN A/D MAAS

De vorige El Gusto werd in Rotterdam voorgesteld. En wat ik toen zag leek me interessant genoeg voor een citytrip. Vlakbij huis trouwens, want Antwerpen-Rotterdam is maar een goed uur bollen. Het werd een trip langs hippe winkels, adembenemende musea, fenomenale gebouwen en lekker eten.

Het wordt een korte citytrip van zaterdagvoormiddag tot zondagnamiddag naar deze architectuurhoofdstad. Geen nood, met een beetje voorbereiding is snel een leuke wandeling en beloftevol restaurant te ontdekken. Wat volgt is bijgevolg maar een fractie van wat Rotterdam te bieden heeft. Starten doe ik op de Wilhelminakade. Niet per se omdat mijn moeder zo heet, maar wel omdat we dat kennen. Immers, het bekende restaurant van topchef Herman De Blijker die de cover van het vorige nummer sierde, Las Palmas is hier gehuisvest in een van de vele moderne panden die Rotterdam rijk is. Wie aan de lange bar bouillabaisse wil eten, zich te goed wil doen aan de oesterbar of zich wil onderdompelen in meerdere gangen moet wel tijdig reserveren. Het is nog iets te vroeg op de dag om me daar al aan te wagen. Het Entrepotgebouw, de Cruise Terminal, het nieuwe Luxor theater en de Maastoren, met zijn 165 meter het hoogste gebouw van Nederland vind je hier –in “De Kop van Zuid” allemaal bijeen.

Een goeie honderd meter verder bevindt zich Hotel New York. Dit gebouw was vroeger het hoofdkwartier van de Holland-Amerikalijn. Duizenden mensen scheepten hier in voor een verre trip naar het nieuwe beloofde land. Op 8 november 1971 vertrok de laatste boot richting New York. Terwijl mevrouw zich nu in het hotel kan laten soigneren in een wellnesstreatment kan meneer zich laten scheren in de barbershop (zie p. 56). Achteraf kan je een heerlijk hapje eten in het restaurant van het hotel. Wat een uitzicht! Je ziet prachtige torenhoge gebouwen aan de overkant van het water. Dat moet 's avonds een indrukwekkende skyline opleveren. Naast de Erasmusbrug kan je sowieso niet kijken. Deze brug is vernoemd naar Desiderius Erasmus, pseudoniem van Geert Geerts – je zou van minder een andere naam verzinnen. De brug is nog maar vijftien jaar oud, maar is wel al uitgegroeid tot hét icoon van deze stad. De asymmetrische stalen pyloon is maar liefst 139 meter hoog.

De watertaxi brengt ons naar de overkant, de Veerhaven. Gezellig wandelingetje langs de boten brengt ons naar een immens prachtige laan. Statige herenhuisen leiden je naar Het Park. Hier vind je de Euromast. Vorig jaar vierde dit gebouw haar vijftigste verjaardag. Op 100 meter hoogte krijg je een im-

mens uitzicht aangeboden: 360° puur panoramisch genot. Wie echt van de grond wil komen, kan hier een van de twee luxe-suites huren. Via een lift kan je trouwens nog 83 meter hoger. Aan de andere kant van de Veerhaven vind je het Museumkwartier. Ik ben vooral onder de indruk van de Kunsthal, een gebouw dat vormgegeven werd door de wereldberoemde architect Rem Koolhaas. Wim Delvoye, Damien Hirst, Francis Alys zijn maar enkele bekende namen van de tijdelijke tentoonstelling. De wandeling leidt me verder richting De Witte de Withstraat. Meneer kan hier mevrouw verrassen met een Marlies Dekkers. Deze rasechte Rotterdammerse wordt alom gelauwerd voor haar trendsettende lingerie-ontwerpen. Je vindt in deze straat kunsthandelaars, designwinkels, musea en kapsalon “Haar van Boven” (inderdaad). Het Museum Boijmans Van Beuningen toont kunst op wereldniveau van de Middeleeuwen tot nu. Uitblazen kan je in De Witte Aap. Dit café werd in 2009 uitgeroepen tot beste kroeg ter wereld.

Heerlijk tafelen deed ik niet zo ver van het beginpunt van de dag, achter de Wilhelminakade, in De Jonge De Jong. Amper veertig couverts telt dit oergezellig restaurant. Jim De Jong is nog een jonge (no pun intended) chef, maar hij weet wat hij doet. Van alle biologische wijnen die ik kreeg te proeven (een aangepast glas per gang) heb ik de naam genoteerd. Je hoeft trouwens je hoofd niet op de menukaart te breken, want die is er niet. Jim stelt het menu samen naargelang van wat hij allemaal vers op de kop heeft weten tikken. Het enige wat je moet zeggen is voor hoeveel gangen je wil gaan. De combinaties waren alleszins allemaal even interessant als lekker.

Dat onze Noorderburen niet weten wat lekker bier is, blijkt een fabeltje van jewelste te zijn. Op de Oostzeedijk vind je Locus Publicus. Nog lekker authentiek van inrichting en met open haard! Klassieke muziek op de achtergrond en keuze uit 200 biersoorten, waarvan 12 op vat. Tenslotte, voor de voetbalfans is een match bijwonen in het mythische stadion De Kuip alvast een aanrader. Al was het maar omdat de beste Feyenoordspits ooit, Peter Houtman, mijn familienaam deelt.

Joost Houtman